

Leidraad bij het samenwerken in de behandeling van jongeren met een eetstoornis

Versie 3.0 | September 2020

In de zorg van patiënten met een eetstoornis, vaak in combinatie met andere (psychische) problematiek, werken we met de jongere, de ouders en met veel verschillende disciplines en zorgverleners/zorgaanbieders samen. Soms merken we daarin vast te lopen. Dat kan leiden tot gedoe, irritaties, extra werk, verwarring en vragen wanneer te stoppen of in te grijpen, maar belangrijker nog, het vermindert de effectiviteit van behandeling. Onderstaande leidraad biedt – in situaties die potentieel tot een conflict kunnen leiden – een transparant handvat voor alle betrokkenen.

Onderstaande gespreksleidraad is bedoeld voor het bespreekbaar maken van elke vorm van samenwerking met andere zorgverleners, ook voor samenwerking met door jeugdige of ouders aangedragen zorgverleners. Je kunt om te beginnen zo'n leidraad delen met ouders en jeugdige.

Bijvoorbeeld:

“U wilt graag dat wij met uw behandelaars samenwerken. Dat doen we graag. Daarbij hebben we als professionals ook te voldoen onze eigen normen en verantwoordelijkheden. Dat geldt andersom natuurlijk ook, maar we laten u graag weten hoe we de samenwerking binnen onze beroepsnormen kunnen vormgeven. Bijna altijd werken we samen volgens stap 1 van onze leidraad. Een enkele keer is het voor ons nodig stap 2 als hulp, of bemiddeling in te zetten en nog minder vaak komen we tot de conclusie dat stap 3, of 4 nodig is”.

Ook voor de werkrelatie tussen zorgaanbieders is dit een handig hulpmiddel. Het draagt mogelijk bij aan keuzes van ouders en jeugdigen, maar het is in ieder geval transparant naar andere aanbieders. Deze transparantie helpt om goed samen te werken en bij goed samenwerken hoort ook helderheid over wanneer die samenwerking niet meer lukt.

Er kan bij problemen in de samenwerking een moment ontstaan dat de zorgen over kwaliteit en de gevolgen daarvan voor de gezondheid zo groot worden dat wij niet anders kunnen dan melden bij de Inspectie voor Gezondheidszorg en Jeugd. Dat is een grote stap die tot nu toe zelden gezet is en misschien verder nooit nodig zal zijn, maar dan hebben we allemaal wel iets om op terug te vallen.

Investeren in stap 1 en 2 zijn belangrijke voorwaarden om samen tot goede zorg te komen.

Leidraad samenwerking

1. We werken, in het belang van de jeugdige, met iedereen samen. Daarbij zijn de taken en verantwoordelijkheden van de samenwerkingspartners en de juridische kaders duidelijk. Het is voor allen duidelijk wie de regievoerder van de behandeling is en daarmee het eerste aanspreekpunt voor de jeugdige, ouders/verzorgers en de samenwerkende behandelaren. We werken samen als er overeenstemming is over de visie op de problematiek, het te voeren behandelbeleid, wat een passende behandeling is en wat verantwoorde zorg is van een goed niveau. Het toetsingskader van de Inspectie voor Gezondheidszorg en Jeugd is daarbij onze leidraad¹. Naar ouders en jongeren zijn we altijd helder over de condities waaronder we samenwerken.
2. Als een behandeling of onderdeel van een behandeling niet is aan te merken als verantwoorde zorg van een goed niveau, of volgens de kenmerken van goed hulpverlenerschap dan bespreken we dit met de jeugdige en zijn ouders en spreken we een samenwerkingspartner daarop aan. We vragen eventueel een second opinion aan een ter zake kundig expert als geen overeenstemming bestaat over wat een passende, verantwoorde, of beter nog de best werkzame behandeling, is.
3. Als we zorgen hebben of de geboden zorg van een zorgaanbieder voldoet aan de eisen van verantwoorde zorg dan bespreken we dit eerst met de betrokken aanbieder. Overleg met de jeugdige en/of ouders/verzorgers volgt. We streven ernaar om alsnog tot overeenstemming te komen over passende behandeling en verantwoorde zorg. Mocht dit niet lukken dan doen we hierover een melding bij de Inspectie voor Gezondheid en Jeugd.
4. Mochten we zorgen hebben over de veilige ontwikkeling van de jeugdige dan hanteren we de Hulp- en Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling en doen we, zo nodig, een melding bij Veilig Thuis. Dit is zelden nodig.

Als gebruikers (jeugdigen, ouders, hulpverleners) gedurende het gebruik van de leidraad merken dat aanpassing gewenst is, zullen we dat in overleg doen.

Deze leidraad is opgesteld in het netwerk K-EET.

Namens hen,
Peter Dijkshoorn (lid stuurgroep K-EET)

Deze leidraad is een initiatief van K-EET. K-EET staat voor landelijke ketenaanpak eetstoornissen – al dan niet in combinatie met andere (psychische) aandoeningen – bij kinderen en jongeren.

¹ <https://www.igi.nl/zorgsectoren/jeugd/documenten/toetsingskaders/2019/06/24/toetsingskader-verantwoorde-hulp-voor-jeugd---overzicht>